

ת"פ 4390/06/22 - מדינת ישראל נגד דמיטרי גבוזדב

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 4390-06-22 מדינת ישראל נ' גבוזדב(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט טל ענר המאשימה	מדינת ישראל ע"י עו"ד לוקס
נגד הנאשם		דמיטרי גבוזדב ע"י עו"ד ברנשטיין

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן:

כמתואר ב**אישום הראשון**, ביום 28.5.2022 גנב הנאשם ארנק וטלפון סלולרי מדלפק של מרכול. העבירה בה הורשע הנאשם היא **גניבה על ידי מציאה**.

עניינו של **האישום השני** שהתרחש שעה קלה לאחר מכן בניפוץ חלון רכב (הנזק לחלון רכב הוערך ב-650 ש"ח), כניסה לרכב וגניבת טלפון סלולרי וארנק שהכיל 400 ₪, המחאות וכרטיסים שונים. בגין כך הורשע הנאשם ב**פריצה לרכב, גניבה מרכב, חבלה במזיד ברכב והחזקת כלי פריצה**.

2. המאשימה בטיעוניה עמדה על הפגיעה בקניין המתלוננים, כשהעבירות בוצעו זו לאחר זו לאורו של יום. התובעת עמדה על עברו המכביד של הנאשם ועל קיומם של מאסרים מותנים תלויים ועומדים שלא הרתיעוהו. בהתבסס על כל אלה ועל פסיקה שהוגשה עתרה המאשימה למתחם ענישה כולל של 8-18 חודשי מאסר. בתוך מתחם הענישה התבקשתי לגזור על הנאשם 18 חודשי מאסר ורכיבים נלווים, וכן להפעיל את המאסרים המותנים, חלקם באופן מצטבר כך שיוטלו בסופו של יום 22 חודשי מאסר בפועל.

3. הסניגור עמד על חוסר התחכום במעשי הנאשם, ועל ההתמכרות ממנה סובל שנמצאת בבסיס העבירות. הסניגור הפנה לנסיבות חייו המורכבות של הנאשם, נסיבותיו להיחלץ מההתמכרות והיעדר מקורות תמיכה חיצוניים. כמו כן צוינה הודאתו בכתב האישום המתוקן. בהתבסס על כל אלה ביקש הסניגור להסתפק בעונש

"שלא יעלה בהרבה על ימי מעצרו", דהיינו כשבעה חודשי מאסר.

4. הנאשם סיפר על התמכרותו, על הקשיים האישיים שחוזה ועל תקופה בת מספר שנים בה הצליח להיגמל מסמים ולתפקד באופן נורמטיבי, תקופה שתמה לאחר פטירת אימו - משבר שהחזיר אותו למעגל ההתמכרות וביצוע עבירות הרכוש ואף הביא לפרידה מבת זוגו.

5. בהתאם לעקרון ההלימה, מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, מידת הפגיעה בהם ומדיניות הענישה הנוהגת.

6. העבירות שביצע הנאשם פוגעות ברכוש הציבור ובביטחון. מדובר בגניבות מזדמנות ו"פשוטות" לכאורה, אולם דווקא סוג זה של עבריות, לצד הנזק והמטרד לנפגעי העבירה, פוגע בתחושת הביטחון האישי של הציבור בכללותו. על כן סבורני שהפגיעה בערכים המוגנים היא בעוצמה בינונית.

7. **מתחם הענישה בעבירת הגניבה מן הדלפק:** מדובר בגניבה מזדמנת על ידי ניצול רגעי של חוסר תשומת הלב של בעלת הרכוש. מתחם הענישה בעבירת גניבה בודדת (ובפרט גניבה בדרך של מציאה, שהעונש הקבוע בצידה זהה אך מידת האשם הטבועה בה פחותה במעט) עשוי להתחיל ממאסר מותנה, אך בעניינינו נוכח העובדה שמדובר בין השאר גם בטלפון סלולרי - רכוש יקר וחיוני לבעליו לא רק במישור ערכו הממוני - מצאתי כי מתחם העונש ההולם לאישום זה נע בין חודשיים לשישה חודשי מאסר (על ייחודיות העבירה של גניבת טלפון ר' רע"פ 8627/14 **דביר נ' מדינת ישראל** (14.7.2015), בפסקה 7; על רמת הענישה הנהוגה ר' למשל רע"פ 6365/13 **קליינר נ' מדינת ישראל** (23.9.2013); ת"פ 52218-08-19 **מדינת ישראל נ' נהוראי** (25.2.2021).

8. **מתחם הענישה בגניבה מרכב:** גם כאן מעשי הנאשם לא "הצטיינו" בתחכום רב, אך התוצאה מבחינת נפגע העבירה עגומה, והנזק שנגרם לו ממשי. הנאשם ניפץ חלון רכב באמצעות כלי, וגנב מהרכב רכוש, דפוס עברייני שכיח שנדון בפסיקה לא אחת (ר' לדוגמה ת"פ 10724-10-20 **מדינת ישראל נ' חייט** (17.6.2021), ת"פ 20065-03-18 **מדינת ישראל נ' בוחבוס** (15.1.2019), ת"פ 1978-11-16 **מדינת ישראל נ' בן חיים** (20.2.2019), עפ"ג 20738-08-14 **אבו חאטום נ' מדינת ישראל** (28.7.2014)). בהתבסס על נסיבות ביצוע העבירה ורמת הענישה הנוהגת - סבורני כי מתחם הענישה בנוגע לאישום זה נע בין ארבעה ל-12 חודשי מאסר.

9. בתוך מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, את הודאתו באשמה שחסכה זמן שיפוטי. עם זאת, לשיקולים אלה משקל מוגבל: עברו המכביד של הנאשם שיוצא ובא בשערי בית הכלא, החזרתיות במעשיו, המסוכנות המוכחת הנובעת ממנו לרכוש הציבור, בפרט כאשר אין כל אופק שיקומי נכון להיום - כל אלה, וכן שיקולי הרתעה - מטילים את הכף לגזירת עונשו של הנאשם בחלק העליון של מתחמי הענישה שקבעתי. לא ניתן אף להימנע מהפעלת המאסרים המותנים בהצטברות חלקית לעונש המאסר שיוטל.

10. מתוך התחשבות במצבו האישי והכלכלי של הנאשם, הנעדר מעגלי תמיכה, ועל אף הרווח הכספי מביצוע העבירות, מצאתי להימנע מהטלת קנס, אך על הנאשם לפצות את נפגעי העבירה.

לאור האמור אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **14 חודשי מאסר בפועל**, מיום מעצרו, 31.5.2022.

מורה על הפעלת 2 חודשי מאסר מותנה מת"פ 41576-02-20.

מורה על הפעלת שני מאסרים מותנים, בני 6 חודשים ו-2 חודשים מת"פ 23017-03-21.

מורה על הפעלת 3 חודשי מאסר מותנה מת"פ 22509-03-20.

המאסרים המותנים יופעלו בחופף זה לזה - ובמצטבר לעונש המאסר בפועל.

סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 20 חודשים.

ב. **שישה חודשי מאסר על תנאי**, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה בה הורשע.

ג. **פיצוי לכל אחד מהמתלוננים** בסך 2,000 ₪. ישולם עד ליום 1.4.2023 ויועבר למתלוננים בהתאם לפרטים שיימסרו תוך 14 יום ע"י המאשימה על גבי טופס "פרטי ניזוק".

ד. אני מורה על הפעלת התחייבות בסך 2,000 ₪ (ת"פ 22509-03-20). ההתחייבות תשולם עד ליום 1.4.2023.

צו כללי לטיפול מוצגים, על פי כל דין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, 22 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.